

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: پروفیسور والنتین کاتاسانوف
برگردان: ا. م. شیری
۲۹ مارچ ۲۰۲۲

بیداری از هیپنوتیزم!



سال‌هاست که من مواضع محافظه‌کاران امریکائی و غربی را دنبال می‌کنم که با هوشیاری رویدادهای جهان، ایالات متحده آمریکا و روسیه را پوشش می‌دهند. افراد سرشناسی مانند پل کریگ رابرتز، مایکل هادسون، جان پرکینز، میشل چوسودوفسکی، ران اونز، فردریک ویلیام انگدال، پمپه اسکوبار و دیگران از جمله آن‌ها می‌باشند. چهار نفر نخست افراد نامبرده اقتصاددان هستند.

و اکنون می‌توان اظهارات جالب و ظریف آن‌ها در مورد مسائل مربوط به تحریم‌های اقتصادی علیه مسکو را پیدا کرد. پیش از همه، اظهارات و ارزیابی‌های پل کریگ رابرتز جالب توجه است. او در دوره ریاست جمهوری ریگان معاون وزیر خزانه‌داری و نیروی محرکه اصلی «ریگانومیک» بود (ریگانومیک- مشی سیاست اقتصادی دولت امریکا در سال‌های ۱۹۸۱-۱۹۸۹ م.).

رابرتز در مقاله‌ای تحت عنوان «واشنگتن و مسکو بر سر جایزه احماقانه با هم رقابت می‌کنند» به تاریخ ۱۳ مارچ، ضمن صحبت از حماقت‌های زیادی که واشنگتن و متحدانش مرتکب می‌شوند تا مسکو را با تحریم‌ها به زانو درآورند، می‌نویسد: آن‌ها موفق نمی‌شوند. علاوه بر این، تحریم‌ها اثر تیر برگرد (بومرانگ) خواهد داشت و آسیب‌های بیشتری به اقتصادهای غربی وارد می‌کند تا به اقتصاد روسیه.

با این حال، رابرتز مسکو را نیز به دلیل پاسخ‌های ناپیگیر مورد انتقاد قرار داده، می‌نویسد: «پس، تحریم‌های غرب چه تأثیری دارند؟ آن‌ها برای شناسائی نقاط ضعف به روسیه کمک می‌کنند تا تحریم‌های این کشور علیه غرب بتواند به شدت به غرب آسیب برساند. چرا روسیه از این توانائی استفاده نمی‌کند؟ می‌پندارم... روسیه می‌خواهد ثابت کند که یک شریک تجاری قابل اعتماد است و با احترام و پایبندی به قراردادهای خود، از روابط تجاری به عنوان سلاح استفاده نمی‌کند. اما وقتی که امریکا و اروپا شرکای تجاری قابل اعتمادی نیستند و از تجارت به عنوان سلاح استفاده می‌کنند،

چه سودی برای روسیه دارد؟ روسیه فریب خورده است». رابرتز به مسکو توصیه می‌کند که امید به همکاری صادقانه با غرب را هر چه زودتر از بین ببرد.

او توجه خاصی به بانک مرکزی روسیه دارد: «اقتصاددانان روسی و بانک مرکزی که توسط اقتصاددانان نئولیبرال امریکائی شست و شوی مغزی شده‌اند، معتقدند که روسیه بدون ارز خارجی نمی‌تواند توسعه یابد. بانک مرکزی حتی بر این باور است، که خود آن نمی‌تواند بدون پشتیبانی ارز خارجی، روبل برای طرح‌های سرمایه‌گذاری خلق کند. خود این مسأله، بانک مرکزی را وادار کرده است تا پول مورد نیاز را قرض کند و بهره آن را بپردازد. به سخن دیگر، سیاست اشتباه بانک مرکزی روسیه به ضرر روسیه و در خدمت منافع غرب است».

اضافه می‌کنم: سیاست اشتباه بانک روسیه، که به پشتوانه ارز خارجی تحت عنوان «ذخایر بین‌المللی» سال‌ها روبل چاپ می‌کرد، نه تنها به تخریب اقتصاد روسیه، حتی به از دست دادن بخش قابل توجهی از ارز خارجی (بیش از نیمی، یعنی ۳۰۰ میلیارد دلار) منجر گردید.

رابرتز می‌نویسد، که در جهان، عمدتاً کسانی به دلار امریکا نیاز دارند که در حوزه واردات نفت و گاز طبیعی فعالیت می‌کنند. زیرا، قاعده دالرها نفتی همچنان باقیست. اما روسیه واردکننده منابع انرژی نیست. بلکه، به عکس، صادر کننده آن‌هاست. پس چرا به توده انبوه دلار نیاز دارد؟ اقتصاددان امریکائی می‌نویسد: «روسیه به ارز خارجی احتیاج ندارد. چرا که از واردات منابع انرژی و مواد معدنی بی‌نیاز است. روسیه سرشار از فن‌آوری و علم است و می‌تواند هر کار لازم برای خود را انجام دهد. بانک مرکزی می‌تواند تمام پروژه‌های داخلی را تأمین مالی کند».

بهای آن بخش از کالاها و خدماتی را که روسیه وارد می‌کند، می‌تواند با ارزهای دیگر پرداخت کند. اقتصاددانان روسی می‌توانند هزینه واردات ضروری را نه به دلار یا حتی به یورو و یا پوند استرلینگ، بلکه به روبل بپردازند. عرضه‌کنندگان خارجی کالاها و خدمات نیز می‌تواند پول منابع انرژی روسیه را با همان روبل بپردازند. این یک سوءتفاهم است که روسیه همچنان دلار طلب می‌کند.

رابرتز می‌پرسد: «چرا بانک مرکزی روسیه از فرصت استفاده از صادرات روسیه برای تثبیت ارز ملی خود امتناع می‌کند»؟

این اقتصاددان امریکائی تأکید می‌کند: «واشنگتن جنگ تحریمی علیه روسیه را بدون داشتن برگ برنده و با وجود همه برگ‌ها در دست مسکو آغاز کرد. غرب چیزی ندارد که روسیه به آن نیاز داشته باشد. اما غرب بدون انرژی و مواد معدنی روسیه نمی‌تواند زنده بماند. امریکائی‌ها سال‌هاست که به آزمایش‌های فضائی و بی‌وزنی دسترسی ندارند مگر این که روس‌ها آن‌ها را به ایستگاه فضائی برسانند... در بازی تحریم‌ها، روس‌ها همه کارت‌های برنده را در دست دارند، اما نمی‌دانند چگونه با آن‌ها بازی کنند».

در هر صورت، مسکو باید از واشنگتن تشکر کند، که کمک کرد تا از جا تکان بخورد و در سمت درست حرکت کند: «واشنگتن در نظر دارد با ممانعت از سرمایه‌گذاری غرب در تمام بخش‌های اقتصاد روسیه، به کمک خود به روسیه ادامه دهد. به عبارت دیگر، امریکائی‌های احمق همان کاری را برای روسیه انجام می‌دهند که خود روسیه باید سال‌ها پیش انجام می‌داد».

اقتصاددان مشهور امریکائی مسائل ابتدائی را تکرار می‌کند. او یادآور می‌شود که فقط کشورهای به لحاظ اقتصادی بسیار ضعیف به سرمایه خارجی نیاز دارند. البته که نمی‌توان روسیه جزو آن‌ها شمرد: «سرمایه‌گذاری خارجی فقط مختص کشورهای فقیر جهان سوم است که بنیه مهندسی، علمی، منابع انرژی و معدنی کافی ندارند».

مقام ارشد سابق دولت ایالات متحده آمریکا در ادامه می‌افزاید: «سرمایه‌گذاران خارجی در عین حال که منابع نایاب به کشور وارد می‌کنند، سود را هم از آنجا خارج می‌سازند... در این زمینه، سرمایه‌گذاری خارجی در واقع یک وسیله است برای استثمار... نیمی از دارائی‌های صنعتی روسیه به افراد غیر بومی تعلق دارد... حجم عظیمی از درآمد حاصل از این دارائی‌های روسیه به خارج از کشور منتقل می‌شود. آیا این به نفع روسیه است که نیمی از درآمد خود را به خارجی‌ها بدهد؟»

اضافه می‌کنم، که من درآمد سرمایه‌گذاری خارج شده از روسیه توسط تجار خارجی را بر اساس داده‌های تراز پرداخت‌های فدراسیون روسیه در دوره زمانی ۱۹۹۴ تا ۲۰۲۱ محاسبه کرده‌ام. معلوم می‌شود این مبلغ بیش از ۱ تریلیون و ۹۰۰ میلیارد دلار است. این رقم، حاصل جمع فقط یک قلم از «درآمد سرمایه‌گذاری قابل پرداخت» است. در واقع، ابعاد یغماگری بسیار عظیم است. زیرا، انتقال وجوه به خارج از روسیه از طریق مجاری دیگری نیز اتفاق می‌افتد. برخی از این کانال‌ها در تراز پرداخت‌های فدراسیون روسیه منعکس می‌شوند، اما برخی دیگر نه (زمانی که انتقال از طریق کانال‌های قاچاق انجام می‌شود). در واقع، در بازه زمانی ۱۹۹۴ تا ۲۰۲۱ حداقل ۳ تریلیون دلار از روسیه خارج شده است.

پل کریگ رابرتز سال‌هاست که اقتصاد روسیه را زیر نظر دارد. او یک میهن‌پرست امریکائی است، اما مسیری که واشینگتن در پیش گرفته، به عقیده وی، خودکشی برای آمریکا و قاتل برای دیگران است.

به عقیده رابرتز، روسیه مدت‌ها قبل باید از هیپنوتیزم لیبرالیسم اقتصادی بیدار می‌شد. او علت عدم این بیداری تا کنونی را به شرح زیر توصیف می‌کند: «امریکائی‌ها موفق شدند مغز اقتصاددانان روسیه را شست و شو بدهند. در نتیجه، روس‌ها نمی‌توانند از سلاح‌های قدرتمند خود برای به زانو درآوردن غرب و وادار کردن آن به التماس استفاده کنند... دلیل ناتوانی روسیه این است که مغز بخش قابل توجهی از روشنفکران و طبقه حاکم روسیه به واسطه مجمع جهانی اقتصاد و متعهد به جهانی‌سازی شست و شو داده شده است.»

اکنون رابرتز از تصمیمات اتخاذی دولت فدراسیون روسیه و بانک مرکزی آن در اواخر فیوروری استقبال می‌کند. اما آن‌ها را کافی و کاملاً نظام‌مند نمی‌داند. او معتقد است که مسکو نباید به حملات پاسخ دهد، بلکه باید فعالانه، مانند عملیات نظامی در اوکراین عمل کند.

پل کریگ رابرتز چنین نتیجه می‌گیرد: «روسیه می‌تواند شروط خود را دیکته کند. چرا از قدرتش صرف‌نظر می‌کند؟ جهان‌گرایی با حاکمیت ملی که پوتین بسیار برای آن ارزش قائل است، کاملاً ناسازگار است. اگر روسیه از بازی با برگ برنده خود امتناع کند، خود را تضعیف خواهد کرد و در نتیجه همین حماقت خود شکست خواهد خورد، نه در اثر تحریم‌های غرب.»

به نظر من این توصیه فردی است که ارزش شنیدن دارد.

پی‌نوشت

آیا دولت، اقتصاددانان و روشنفکران ایران نیز حاضرند این توصیه را بشنوند؟

۸ فروردین- حمل ۱۴۰۱

منبع:

<https://www.sovross.ru/articles/2245/56384>